

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U METKOVIĆU
Andrije Hebranga 9, Metković

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Metkoviću, po sucu toga suda Gabrielu Staniću, u pravnoj stvari tužitelja Zvonimira Biočića, OIB: 83398245462, Ul. Zagrebačka 72A, Makarska, zastupan po punomoćniku Mateu Barbiru, odvjetniku u Vrgorcu, protiv tuženika Republika Hrvatska OIB: 52634238587, zastupana po Općinskom državnom odvjetništvu u Metkoviću, Građansko-upravni odjel, radi prava vlasništva nekretnine, nakon zaključene glavne i javne rasprave 27. ožujka 2026., u nazočnosti punomoćnika tužitelja, te zakonskog zastupnika tuženika, 30. srpnja 2026.,

p r e s u d i o j e

I. Utvrđuje se da je tužitelj Zvonimir Biočić, OIB: 83398245462, Ul. Zagrebačka 72A, Makarska, vlasnik dijela k.č. zem. 7150/41, zk tijelo V, ZU 1030, površine 2274 m², k.o. Zavojane, te dijela k.č. zem. 7150/24, zk tijelo V, ZU 1030, površine 34 m², k.o. Zavojane, i to baš onih dijelova opisane nekretnine koji su prikazani na skici - katastarskom planu (od 24. ožujka 2026.), brojevima 1, 2, 3, 4, 5, 26, 27, 28, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 1, a koja skica čini sastavni dio nalaza i mišljenja Zlatana Polića (Polić j.d.o.o.) od 16. svibnja 2025. godine i ove Presude, što mu je tužena dužna priznati.

II. Tužitelj je ovlašten temeljem ove Presude i prijavnog lista zatražiti uknjižbu prava vlasništva na nekretninama iz točke I. izreke na svoje ime, za cijelo, uz istodobnu uknjižbu brisanja toga prava s imena tužene Republike Hrvatske, što je tužena dužna trpjeti.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi navodi da je u zemljišnim knjigama Naslovnog suda, zk odjel Vrgorac, kao vlasnik nekretnine oznake k.č. zem. 7150/2, za k.o. Zavojane (ZU 1030), upisana tužena Republika Hrvatska, za cijelo (1/1). Bez obzira na stanje Zemljišne knjige, a u odnosu na navedenu nekretninu, tužitelj navodi da drži u posjedu i vlasništvu geometrijski odijeljeni dio predmetne nekretnine - oznake dio k.č. zem. 7150/2, oranica, zk tijelo V, ZU 1030, površine 1402 m², k.o. Zavojane, a koji dio je prikazan u skici izmjere, slovima A-B-C-D-E-F-A, dio k.č. zem. 7150/2, oranica, zk tijelo V, ZU 1030, površine 952 m², k.o. Zavojane, koji dio je prikazan u skici izmjere, slovima F-G-H-I-J-K-D-E-F, a koja skica čini sastavni dio nalaza i mišljenja Branka Vukovića od ožujka 2005. g., koji su identificirani u parnici i Presudi Općinskog suda u Vrgorcu, koja se vodila pod posl. br. P 184/04 od 01.06.2005. g., a osnov stjecanja prava vlasništva jest dosjelost i stjecanje građenjem, pri čemu se tužitelj poziva na predmete prethodnog vlasničkog niza: Nikola Majić, koji je izgradio kuću i prateće

objekte temeljem dozvole za gradnju Narodnog odbora Općine Vrgorac br. 716/55 od 04. svibnja 1955. godine „na njegovoj zemlji“; Mila Majić ud. Nikole, koja je naslijedila Nikolu Majića temeljem Rješenja o nasljeđivanju Općinskog suda u Vrgorcu br. O 104/67, te ishodila Presudu Općinskog suda u Vrgorcu br. P 184/04 od 01. lipnja 2005. godine; Anđelka Grčman, koja je naslijedila majku Milu Majić temeljem Rješenja br. O 1207/07 od 17. prosinca 2007. godine; Ratimir Grčman, koji je naslijedio suprugu Anđelku temeljem Rješenja br. O 9290/12, UPP/OS 107/12-2 od 05. veljače 2013. godine; te konačno sam tužitelj Zvonimir Biočić koji je predmetnu nekretninu kupio od Ratimira Grčmana kupoprodajnim ugovorom 2024. godine

1.1. Nadalje, tužitelj ističe da se sukladno pozitivnim propisima smatra da je neizgrađeno građevinsko zemljište koje se nalazilo u društvenom vlasništvu dobilo svog titulara vlasništva stupanjem na snagu Zakona o lokalnoj samoupravi i upravi (NN 90/92), a kako je predmetna nekretnina bila u vlasništvu privatne osobe (Nikole Majića) te unutar građevinskog područja, nije mogla postati vlasništvo RH ni Zakona o šumama.

1.2. Tužitelj navodi da se prije podnošenja Tužbe obratio tuženiku radi mirnog rješenja spora, zahtjevom predanim pošti 14. travnja 2024. godine (preporučeno), da bi dopisom ODO u Metkoviću, br. N-DO-22/24, tužena zatražila dopunu Zahtjeva. Tužitelj je udovoljio zahtjevu tužene dopisom od 07. lipnja 2024. godine, na koji se tužena oglašila, pa je tužba pravovremena.

2. U odgovoru na tužbu od 29. kolovoza 2024. godine tužena ističe da se protivi tužbi i tužbenom zahtjevu u cijelosti P-186-202437940... . Tužena, prvotno, prigovara da nisu ispunjeni uvjeti iz čl. 186.a ZPP-a, jer tužitelj nije podnio uredni zahtjev za mirno rješenje spora, ni pokrenuo postupak osiguranja dokaza. Dalje, tužena ističe da tužitelj ničim ne dokazuje neprekinutu sukcesiju posjeda, niti kakvoću posjeda prednika. Naglašava da je predmetna nekretnina vlasništvo RH, da se dio iste potencijalno nalazi u vlasničkom pojasu prometnica te u obuhvatu šumskogospodarske osnove, pa predlaže odbaciti, podredno odbiti tužbu i tužbeni zahtjev u cijelosti, uz naknadu troška tuženoj.

3. Punomoćnik tužitelja podneskom od 11. lipnja 2025. godine uredio je tužbeni zahtjev sukladno nalazu i mišljenju vještaka Zlatana Polića od 16. svibnja 2025., na način da je prvobitno utužena površina korigirana s obzirom na parcelacije nastale izgradnjom autoceste i pratećih sadržaja. Rješenjem suda od 11. lipnja 2025. je dopušten taj precizirani tužbeni zahtjev (površina od 2340 m² na dijelu k.č. 7150/41). Punomoćnik tužitelja podneskom od 27. ožujka 2026. godine, sukladno dopunskom nalazu vještaka Zlatana Polića od 24. ožujka 2026. godine i konkretnim geodetskim točkama, ponovno precizira tužbeni zahtjev koji je i konačno uređen na ukupnu površinu od 2308 m² (dio k.č. 7150/41 u površini 2274 m² i dio k.č. 7150/24 u površini 34 m²), što je sud prihvatio jer je predmetnu zemljinu površinu tužitelj od početka locirao i pokazao pa istu samo precizira (djelomično i smanjuje) a kako je to utvrdio imenovani vještak.

4. Izvedeni su dokazi uvidom u sve priložene isprave, i to: Izvadak iz zemljišne knjige ZU 1030, k.o. Zavojane (list spisa 4), Geodetsko vještačenje iz predmeta P-184/04 (list spisa 5-13), Presudu Općinskog suda u Vrgorcu br. P 184/04 od 01. lipnja 2005. godine (list spisa 14–16), Rješenje o nasljeđivanju br. O 9290/12, UPP/OS 107/12-2 od 05. veljače 2013. godine (list spisa 17–19), Rješenje o nasljeđivanju br. O 1207/07 od 17. prosinca 2007. godine (list spisa 20-23), Rješenje o nasljeđivanju Općinskog suda u Splitu br. O 104/67 (list spisa 24), Rješenje o dozvoli gradnje NO

Vrgorac br. 716/55 od 04. svibnja 1955. godine (list spisa 25-26, 98-99), Kupoprodajni ugovor Biočić–Grčman (list spisa 27-31), Izvadak iz zemljišne knjige ZU 528, k.o. Zavojane (list spisa 32-36), Zahtjev za mirno rješenje spora s povratnicom (list spisa 37-39), Odgovor ODO Metković (list spisa 40-41), Potvrdu o uključenosti HŠ (list spisa 53), Nalaz i mišljenjem vještaka Zlatana Polića od 16. svibnja 2025. godine sa skicama (list spisa 61-69), Izvadak iz ZK za k.č. 7150/41 ZU 1030, k.o. Zavojane (list spisa 76), saslušanjem svjedoka Dragana Majića, Svemira Majića, Žarke Majić, Ante Majića i Momčila Majića (list spisa 79–85), Fotografije (list spisa 86-97), Saslušanjem parničnih stranaka (list spisa 102-103), Potvrdu o uključenosti HŠ (list spisa 104-107), Dopunskim nalazom i mišljenjem vještaka Zlatana Polića od 24. ožujka 2026. godine s pregledom katastarskog plana (list spisa 108-109), te Izvadak iz ZK za k.č. 7150/41 i 7150/24 ZU 1030, k.o. Zavojane (list spisa 112).

5. Ocjenjujući sve provedene dokaze zasebno, te u međusobnoj povezanosti, ovaj sud utvrđuje da je konačno uređeni tužbeni zahtjev osnovan u cijelosti.

6. Među strankama nije sporna identifikacija nekretnine, odnosno da je kuća s pratećim objektima i okućnicom koji su predmet spora upisana u zemljišnim knjigama kao vlasništvo RH u k.o. Zavojane, te da je predmet spora dio k.č. 7150/41 i dio k.č. 7150/24, zk tijelo V, ZU 1030, k.o. Zavojane, u ukupnoj površini od 2308 m², identificiran na skici izmjere vještaka Zlatana Polića omeđenoj točkama 1–5, 26–28, 11–25, 1, kao niti pasivna legitimacija tužene.

7. Među strankama je sporno:

- da li je tužitelj stvarni vlasnik sporne nekretnine, odnosno da li je je stekao kupovinom, a prije njegove kupoprodaje da li su je mogli steći nasljeđivanjem, odnosno njegovi pravni prednici dosjelošću ili građenjem,
- da li predmet spora uopće predstavlja i dio javne ceste ili vlasničkog pojasa prometnica,
- da li se predmet spora nalazio u šumskogospodarskom području na dan 16. listopada 1990. kada je stupio na snagu Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o šumama (NN 41/90) temeljem kojeg je RH postala vlasnik šuma i šumskog zemljišta u društvenom vlasništvu, te da li su ispunjene pretpostavke iz čl. 186.a ZPP-a.

8. Predmet spora je dakle zahtjev tužitelja za utvrđenjem prava vlasništva dijela nekretnine oznake k.č. 7150/41 i k.č. 7150/24, zk tijelo V, ZU 1030, k.o. Zavojane, ukupne površine 2308 m², u naravi kuća starije gradnje, štala sa svinjcem, više ograđenih vrtova, dva šahta, čatrnja, dvorište i okućnica, kao i zasađeni borovi, sa zahtjevom za uknjižbom prava vlasništva uz istodobnu uknjižbu brisanja toga prava s imena tužene Republike Hrvatske.

9. Pregledom Izvatka iz zemljišne knjige ZU 1030, k.o. Zavojane, utvrđeno je kako su predmetne nekretnine upisane kao vlasništvo Republike Hrvatske.

9.1. Uvidom u spis Općinskog suda u Vrgorcu br. P 184/04, priklupljen ovome spisu, utvrđeno je da je Presudom tog suda od 01. lipnja 2005. godine utvrđeno vlasništvo Majić Mile ud. Nikole na dijelu k.č. zem. 7150/2, k.o. Zavojane, u površini od 1402 m², temeljem dosjelošti i stjecanja građenjem — na kojoj se nalazi stojna kuća, štala, sarnač i dvorište sa trešnjama i maslinama. Uvidom u vještvo vještaka Branka Vukovića iz 2005. godine je, sukladno nalazu vještaka Zlatana Polića iz 2025. godine, utvrđeno da je k.č. 7150/41 (kao i k.č. 7150/24) nastala od tada izvorne k.č. 7150/2, k.o. Zavojane, tijekom parcelacija provedenih u sklopu izgradnje trase autoceste

Zagreb–Dubrovnik i pratećih sadržaja, te da razlika u površini od 47 m² između tadašnjeg i sadašnjeg vještačenja odgovara prihvatljivim razlikama dvaju mjerenja različitom metodologijom.

10. Iz priložene Dozvole za gradnju Narodnog odbora Općine Vrgorac br. 716/55 od 04. svibnja 1955. godine proizlazi da je Nikoli Majiću odobrena gradnja na „njegovoj zemlji“ u Zavojanima, što jednoznačno potvrđuje privatni karakter nekretnine već od 1955. godine.

11. Iz Rješenja o nasljeđivanju Općinskog suda u Vrgorcu br. O 104/67 proizlazi da je Mila Majić ud. Nikole naslijedila pok. Nikolu Majića; iz Rješenja br. O 1207/07 od 17. prosinca 2007. godine da je Anđelka Grčman rod. Majić naslijedila Milu Majić, a iz Rješenja br. O 9290/12, UPP/OS 107/12-2 od 05. veljače 2013. godine da je Ratimir Grčman naslijedio suprugu Anđelku. Iz kupoprodajnog ugovora Biočić–Grčman iz 2024. godine razvidno je da je tužitelj Zvonimir Biočić kupio predmetnu nekretninu od Ratimira Grčmana, koji mu je pokazao granice na terenu i upoznao ga sa susjedima.

12. Iz nalaza i mišljenja vještaka mjernika Zlatana Polića (Polić j.d.o.o.) od 16. svibnja 2025., a koji je izradio vještvo temeljem očevida na licu mjesta od 27. ožujka 2025., te pri tome koristio i nalaz vještaka Branka Vukovića iz spisa P-184/2004 kao referentni temelj, utvrđeno je da se sporna nekretnina nalazi južno od asfaltne ceste Split–Zavojane–Vrgorac (DC62) i istočno od asfaltiranog odvojka za zaseok Jurilji. Sporna nekretnina je u naravi kuća na kat starije gradnje, štala sa svinjcem, sarnač, septička jama, dva ograđena vrta, masline na sjeveroistočnom dijelu, stabla borova na jugoistočnom dijelu, a međe su jednim dijelom jasno definirane suhozidom, međnim kamenjem i kamenim podzidom.

12.1. Vještak je sukladno nalogu ovoga suda od 11. ožujka 2026., dopunom nalaza od 24. ožujka 2026., izračunao da površina lika omeđena točkama 1–2–3–4–5–26–27–28–11–12–13–14–15–16–17–18–19–20–21–22–23–24–25–1 iznosi 2308 m², te da se sporna nekretnina sastoji od dijela k.č. 7150/24 površine 34 m² i dijela k.č. 7150/41 površine 2274 m², sve u k.o. Zavojane.

13. Saslušanjem svjedoka Dragana Majića, Ante Majića, Momčila Majića, Svemira Majića i Žarke Majić, koji žive i odrastali su u neposrednoj blizini predmetne nekretnine u zaseoku Majića u Zavojanima, u bitnome proizlazi:

- da je kuća na predmetnoj nekretnini bila izgrađena i kada su se svjedoci rodili, a svi navode Nikolu Majića, koji je umro sredinom 1960-ih godina, kao graditelja kuće i pratećih objekata, i to sredinom 1950-ih godina,

- da je Nikola Majić ovu nekretninu naslijedio od svojih roditelja, koji su je pak naslijedili od svojih prednika,

- da su prednici tužitelja i Majići sa šire okolice bili srodne obitelji koje su se na ovo područje spuštale s brda od konca 19. i početka 20. stoljeća te su na svom privatnom zemljištu počeli graditi kuće, a svjedok Ante Majić navodi da prema zapisima župe Zaostrog Jure Majić u ovo mjesto dolazi 1746. godine,

- da su susjedi predmetne nekretnine sa svih strana privatne osobe (sa sjevera Napoleonova stara cesta/DC62, sa istoka Ljubo Židić, sa zapada Svemir Majić, s juga Dragan Majić), i da ni Nikola Majić ni kasniji posjednici nikada nisu imali sporova sa susjedima,

- da su na nekretnini bili vrtlovi s jednogodišnjim kulturama (krumpir, jednogodišnja zelen, luk) te trajne kulture (trešnje, višnje, loza, bajami, šipci, orah), dok je u preostalom dijelu bila nešto škrinja zemlja,

- da je borovina na jugoistočnom dijelu nekretnine samonikla i nastala tek u zadnjih 20-ak godina, od kada je Mila Majić ostarjela, a njena kći Anđelka se odselila, te da šumar na ovoj nekretnini nikada nije dolazio,

- da su svi svjedoci osobno ili iz priča roditelja upoznati s kontinuiranim privatnim posjedom obitelji Majić, a više svjedoka navodi da su i sami morali tužbom ishoditi uknjižbu vlasništva na susjednim česticama jer su te bile pogrešno upisane na Republiku Hrvatsku.

14. U svom stranačkom iskazu tužitelj Zvonimir Biočić je iskazao:

- da je nekretninu kupio od Ratimira Grčmana 2024. godine koji mu je na terenu pokazao granice, upoznao ga sa susjedima i dao potrebnu dokumentaciju,

- da sa svim susjedima nema nikakvih spornih odnosa i da prihvaća skicu imenovanog vještaka kao istinitu,

- da se od ruba asfaltne ceste DC62 odmakao kako je to prikazano u dopunskoj skici vještaka,

- da pored kuće i štale na terenu ima i čatrnju iza kuće, septičku jamu i bunar za oborinske vode s autoceste.

15. Sud je prihvatio iskaze saslušanih svjedoka jer su isti iskazivali detaljno i precizno, njihovi iskazi su se međusobno podudarali i nadopunjavali, a radi se o osobama koje u neposrednoj blizini imaju svoje nekretnine, žive tu cijeli život kao i njihovi predci, te im je iz neposrednog opažanja, kao i priča roditelja, dobro poznat kako predmetni pravni prednik tužitelja Nikola Majić, tako i predmetna nekretnina i okolna imovina.

16. Iz dokazne građe sud je izveo sljedeće zaključke:

- da je Nikola Majić, pravni prednik tužitelja, u posjedu predmetne nekretnine bio najkasnije od 1953.–1955. godine kada mu je i formalno izdata dozvola za gradnju od strane NO Vrgorac „na njegovoj zemlji“, a izgradio je kuću i prateće objekte kojima se dokazuje graditeljsko stjecanje vlasništva,

- da su prednici Nikole Majića, prema iskazima svjedoka i podacima o rodoslovlju zabilježenima u župnim knjigama, ovu nekretninu posjedovali još od konca 19. stoljeća, a svi svjedoci koji imaju neposredno ili posredno znanje o predmetnoj lokaciji navode da je to bio privatni posjed obitelji Majić koji je prenošen nasljeđivanjem,

- da na predmetnoj nekretnini u cijelom periodu posjedovanja nikada nije dolazio šumar ni lugar, da ista nikada nije bila uključena u državnu šumarsku eksploataciju, te da je vidljivo da je u cijelom svom obimu bila privatno obrađivana i održavana,

- da je kontinuitet vlasničkog niza nakon Nikole Majića dokazan nizom rješenja o nasljeđivanju i kupoprodajnim ugovorom: Nikola Majić → Mila Majić (nasljeđivanje, Rješenje O 104/67) → Anđelka Grčman (nasljeđivanje, Rješenje O 1207/07) → Ratimir Grčman (nasljeđivanje, Rješenje O 9290/12) → Zvonimir Biočić (kupoprodaja 2024. g.),

- da susjedi predmetne nekretnine sa svih strana jesu privatne osobe, te da tužitelj ni njegovi prednici s njima nemaju nikakvih međnih sporova.

16.1. Dakle, ovaj sud, na temelju iskaza svih svjedoka, za koje sud nije utvrdio nikakvu osobnu zainteresiranost za ishod ovog spora, kao ni na temelju priloženih isprava (dozvole za gradnju, rješenja o nasljeđivanju, kupoprodajnog ugovora, vještva) i uvida u spis P-184/2004, zaključuje da su pravni prednici tužitelja stekli vlasništvo na predmetnoj nekretnini dosjelošću i to posjedovanjem od preko 100 godina još od 2004.

godine, a tužitelj je u neprekinutom vlasničkom nizu stekao vlasništvo kupnjom od stvarnog vlasnika.

17. Ovaj sud utvrđuje da su, uključujući i posjed prednika tužitelja dokazan iskazima svjedoka i dokumentacijom, ispunjeni uvjeti za stjecanje vlasništva dosjelošću prema pravilima OGZ-a koja su bila na snazi u trenutku početka posjedovanja - a to su pravila paragraf 1460.–1471. OGZ-a, koja zahtijevaju pošten, zakonit i istinit posjed kroz propisano vremensko razdoblje, odnosno uvjet poštenog posjeda za izvanrednu dosjelost - budući da posjed prednika tužitelja nije bio pribavljen silom, prijetnjom ni potajice, da nije bilo nikoga tko bi posjednike u posjedu smetao ni osporavao im pravo, a teret dokaza o nepoštenom posjedu bio je na tuženoj koja ga nije ni na koji način dokazala.

17.1. Kako je u konkretnom slučaju utvrđen kontinuirani posjed pravnih prednika tužitelja i samog tužitelja, to znači da se isti treba promatrati kroz primjenu pravila bivšeg OGZ-a i čl. 1. i 2. Zakona o načinu primjene pravnih pravila donesenih prije 6. travnja 1941. godine (NN 73/91), te ZOVO-a (koji je stupio na snagu 01. rujna 1980.) i ZV-a (koji je stupio na snagu 01. siječnja 1997.), temeljem odredbe čl. 388. st. 2. ZV-a, budući da se na stjecanje, postanak, pravni učinak i promjenu stvarnih prava primjenjuju pravila koja su bila na snazi u trenutku njihovog stjecanja, promjene i postanka.

18. Glede navoda tužene o eventualnom uključenju predmetne nekretnine u šumskogospodarsku osnovu na dan 16. listopada 1990., valja napomenuti da je pretvorba društvenog vlasništva na šumama i šumskom zemljištu izvršena 16. listopada 1990. stupanjem na snagu Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o šumama (NN 41/90), te su od toga dana šume i šumsko zemljište koja su do tada bila u društvenom vlasništvu postale vlasništvo RH.

18.1. Međutim, kako je predmetna nekretnina po dokazanim činjenicama bila u privatnom posjedu i vlasništvu obitelji Majić od konca 19. stoljeća, tj. kako je vlasništvo bilo stečeno dosjelošću mnogo prije 1990. godine, te kako na predmetnoj nekretnini nikada nije dolazio državni šumar niti je ista bila predmetom šumarske eksploatacije, i kako je u kontinuiranom privatnom posjedu i upravo korištenjem kao kuća s okućnicom, njiva i pašnjak, a ne kao šuma, ista nije 1990. mogla postati vlasništvo RH jer nije bila u društvenom vlasništvu. Tužena u dokaznom postupku nije predložila valjanu grafičku dokumentaciju iz koje bi za točno identificiranu spisu predmetnu nekretninu (2308 m²) bila razvidna uključenost u šumskogospodarsku osnovu na dan 16. listopada 1990., pa je u primjeni pravila teret dokaza ostao neispunjen na strani tužene.

19. Da predmetna nekretnina ne predstavlja vlasnički pojas niti javne ceste DC62 niti nerazvrstane ceste za zaseok Jurilji, razvidno je i iz same skice vještaka Zlatana Polića koji je, uzimajući u obzir prigovore tužene i stanište prometnice, nekretninu precizno odmakao od ruba obje prometnice i uzeo u obzir zaštitni pojas oko trafostanice, a Grad Vrgorac je kao pozvani umješač izričito je na ročištu od 27. ožujka 2026. izjavio da predmetna nekretnina ni na koji način ne zadire u vlasništvo ni upravljanje Grada Vrgorca.

20. Uvidom u zahtjev za mirno rješenje spora tužitelja, koji je Općinsko državno odvjetništvo u Metkoviću zaprimilo 16. svibnja 2024., razvidni su subjektivni i objektivni identitet predmeta spora, dok je sukladno čl. 186.a st. 10. ZPP-a pokretanje postupka osiguranja dokaza od strane tužitelja fakultativno, a ne nužno za vođenje ovog spora.

20.1. Tužena je pozivom na dopunu zahtjeva, a potom oglašivanjem na dopunu od 7. lipnja 2024., sama prouzročila uvjete za podnošenje tužbe.

21. Slijedom svega navedenog, sud je tijekom ovoga postupka utvrdio sve sporne činjenice, tj. da je tužitelj stvarni vlasnik sporne nekretnine po osnovu kontinuiranog posjeda koji je stekao pravnim poslom, a prije njega pravni predci nasljeđivanja u vlasničkom nizu koji počiva na dosjelosti, da predmet spora ne predstavlja dio javne ceste ni vlasničkog pojasa prometnica, niti da je predmet spora 16. listopada 1990. po sili zakona postao vlasništvo RH, te da su ispunjene pretpostavke iz čl. 186.a ZPP-a.

22. Odluka o trošku postupka je izostala jer parnične stranke nisu popisale trošak.

23. Zbog svega navedenog je odlučeno kao u izreci presude.

Metković, 30. srpnja 2026.

S u d a c :

Gabriel Stanić

POUKA O PRAVNOM LIJEKU: Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku od 15 dana računajući od održavanja ročišta za objavu presude ukoliko je stranka bila uredno obaviještena o održavanju ročišta za objavu, odnosno od primitka prijepisa presude ukoliko stranka nije bila uredno obaviještena o ročištu za objavu presude. Žalba se podnosi putem ovog suda na županijski sud.

DNA:

1. Mateo Barbir, odvjetnik u Vrgorcu, e - oglasna ploča
2. ODO u Metkoviću na broj P-DO-27/2024 e - oglasna ploča

Broj zapisa: **9-3088b-69d82**

Kontrolni broj: **0293d-396ff-88757**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Metkoviću** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.